

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

19.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 5-го Марта — 1835 — Wilno. Wtorek. 5-go Marca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 13-го Февраля.

Высочайшимъ Приказомъ 14-го Февраля назначены: Членъ Военнаго Совѣта, Генераль отъ Инфантеріи, Генераль-Адъютантъ *Храповицкій 1-й*, Инспекторомъ Оружейныхъ заводовъ Сестрорѣцкаго, Тульского и Ижевскаго, съ оставленіемъ въ званіяхъ Генераль-Адъютанта и Члена Совѣта; находящійся при Отдѣльномъ Кавказскомъ Корпусѣ, состоящій по Кавалеріи Генераль-Маіоръ *Гостоміловъ*, къ Главнокомандующему 1-ю Арміею, для особыхъ порученій; Тульскій Гражданскій Губернаторъ, состоящій по Кавалеріи Генераль-Маіоръ *Зуровъ*, Военнымъ Губернаторомъ г. Тулы, съ оставленіемъ при прежней должности; уволены въ отпускъ: Начальникъ 2-й Легкой Гвардейской Кавалерійской Дивизіи, Генераль-Лейтенантъ *Кноррингъ 2-й*, за границу, до излеченія болѣзни; Инспекторъ Оружейныхъ заводовъ Сестрорѣцкаго, Тульского и Ижевскаго, и Тульскій Военный Губернаторъ, Артиллеріи Генераль-Лейтенантъ *Штаденъ*, согласно прошенію его, до излеченія болѣзни, съ состояніемъ по Артиллеріи.

— Высочайшимъ Приказомъ 16-го Февраля, назначенъ Подольскій Военный Губернаторъ, состоящій по Арміи Генераль-Лейтенантъ *Турганиновъ 1-й*, Военнымъ Губернаторомъ г. Каменецъ-Подольска и Гражданскимъ Губернаторомъ Подольской Губерніи, подъ непосредственнымъ начальствомъ Подольскаго и Волынскаго Генераль-Губернатора.

— Высочайшею Грамотою 16-го Февраля, Всемилостивѣе пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Анны 1-й степени*, Киевскій Губернскій Предводитель Дворянства, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, Каммергеръ Графъ *Тышкевичъ*.

— Высочайшею Грамотою 2-го Февраля, Всемилостивѣе пожалованъ Кавалеромъ Императорскаго и Царскаго Ордена *Св. Станислава 1-й степени*, Начальникъ Артиллерійскихъ гарнизоновъ Санктпетербургскаго Округа, состоящій по Артиллеріи, Генераль-Маіоръ *Корсаковъ 1-й*.

— Высочайшею Грамотою 26 Февраля, Всемилостивѣе пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Анны 1-й степени*, Подольскій Губернскій Предводитель Дворянства, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, Каммергеръ Графъ *Пржездвѣцкій. (Р. И.)*

— Государь Императоръ Всемилостивѣе пожаловать соизволилъ Кавалерами Императорскаго и Царскаго Ордена *Св. Станислава 3-й степени*, Королевско-Датскаго Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника *Шумахера*; Королевско-Прусскаго Профессора и Непремѣннаго Секретаря Берлинской Академіи Наукъ, Др. *Энке*, и Королевско-Шведскаго Директора Стокгольмской Обсерваторіи, *Кронстранда*, за полезное содѣйствіе ихъ Генераль-Лейтенанту *Шуберту*, въ порученной ему Хронометрической Экспедиціи. (Н. К.)

— Заслуженный Профессоръ Московскаго Университета, Статскій Совѣтникъ Л. А. *Цѣтмаевъ*, скончался въ Москвѣ сего Февраля 7-го числа. Въ продолженіе 25-ти лѣтъ онъ неутомимыми трудами въ преподаваніи Римскаго Права, весьма много содѣй-

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 13 Lutego.

Przez Najwyższy rozkaz dzienny dnia 14 Lutego, naznaczeni: Członek Rady Woyskowej, Jenerał Piechoty, Jenerał-Adjutant *Chrapowicki 1szy*, Inspektorem fabryk broni Siestroreckiey, Tulskiey i Iżewskiey, z pozostaniem w obowiązкахъ Jenerał-Adjutanta i Członka Rady; znajdujący się przy Oddzielnym Kaukaskim Korpusie, liczący się w Kawaleryi Jenerał-Major *Gostomitow*, do Główno-Dowodzącego 1szą Armią dla szczególnychъ poleceń; Tulski Gubernator Cywilny, liczący się w Kawaleryi Jenerał-Major *Zurow*, Wojennym Gubernatorem miasta Tuły, z pozostaniem przy pierwszym obowiązku; uwolnieni na urlop: Naczelnik 2giey Dywizyi Lekkiey Gwardyyskiey Kawaleryi, Jenerał-Porucznik *Knorring 2gi*, za granicę, dla wyleczenia się z choroby; Inspektor fabryk oręża Siestroreckiey Tulskiey i Iżewskiey, oraz Tulski Wojenny Gubernator, Jenerał-Porucznik Artylleryi *Sztaden*, na własną prośbę, do wyleczenia się z choroby, z liczeniem się w Artylleryi.

— Przez Najwyższy rozkaz dzienny 16 Lutego naznaczony Podolski Wojenny Gubernator, liczący się w Armii Jenerał-Porucznik *Turczaninow 1szy*, Wojennym Gubernatorem miasta Kamienca-Podolskiego i Gubernatorem Cywilnym Podolskiej Gubernii, pod bezpośrednią Zwierzchnością Podolskiego i Wołyńskiego Jenerał-Gubernatora.

— Przez Najwyższe Dyploma, dnia 16 Lutego Nayłaskawiey mianowany Kawalerem orderu *Św. Anny 1go stopnia*, Kijowski Gubernialny Marszałek Dworzanstwa, Rzeczywisty Radca Stanu Kamerher Hrabia *Tyszkiewicz*.

— Przez Najwyższe Dyploma 2go Lutego, Nayłaskawiey mianowany Kawalerem CESARSKIEGO i KRÓLEWSKIEGO orderu *S. Stanisława 1go stopnia*, Naczelnik Artylleryjskichъ garnizonów St. Petersburgskiego okręgu, liczący się w Artylleryi Jenerał-Major *Korsakow 1szy*.

— Przez Najwyższe Dyploma 16 Lutego, Nayłaskawiey mianowany Kawalerem orderu *S. Anny 1go stopnia*, Podolski Gubernialny Marszałek Dworzanstwa, Rzeczywisty Radca Stanu Kamerher Hrabia *Przezdziecki. (R. I.)*

— Jego CESARSKA MOŚĆ Nayłaskawiey mianować raczył Kawalerami CESARSKIEGO i KRÓLEWSKIEGO orderu *S. Stanisława 3go stopnia*, Królewsko-Duńskiego, Rzeczywistego Radcę Stanu *Szumachera*; Królewsko-Pruskiego Professora i dożywotniego Sekretarza Berlińskiej Akademii nauk, Dra *Encke*; oraz Królewsko-Szwedzkiego Dyrektora Sztokholmskiego obserwatorium *Kronstranda*, za pożyteczne dopomaganie Jenerał-Porucznikowi *Szubertowi* w poleconey mu chronometryczney wyprawie. (K. H.)

— Zasłużony Professor Moskiewskiego Uniwersytetu Radca Stanu L. A. *Cwietajew* umarł w Moskwie tegoż 7go Lutego dnia 7go. W przeciągu 25ciu lat przez niezamordowane prace w wykładaniu Prawa Rzymskiego, bardzo wiele przyczynił się do ukształcenia młodych

ствовали къ образованію молодыхъ людей, посвятившихъ себя изученію Наукъ Юридическихъ. Покойный Профессоръ, по возвращеніи изъ-за границы, гдѣ окончилъ курсъ своего образованія, первый на Русскомъ языкѣ началъ преподавать оное Право, отдѣльно въ системѣ, и для сего издалъ *Краткое руководство къ преподаванію Римскаго Права*, единственную книгу, какую только мы имѣемъ по сему предмету на Русскомъ языкѣ. — Московскій Университетъ лишился въ Л. А. Цѣтаевѣ самаго полезнаго и самаго усерднаго Сочлена, а слушатели опытнаго и просвѣщеннаго Наставника. (С. П.)

— Государственный Совѣтъ въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ, о правилахъ относительно оконъ, выходящихъ на чужіе сосѣдніе дворы, *мнѣніемъ положилъ* постановить: 1) Строющій домъ, на самой межѣ своего двора, не долженъ дѣлать оконъ на дворъ или на крышу своего сосѣда, безъ согласія сего послѣдняго, въ противномъ случаѣ окна закладывать. 2) Означенное согласіе должно быть изъяснено записью, совершенно въ Гражданской Палатѣ у крѣпостныхъ дѣлъ, и какъ уступка правъ собственности, оно не можетъ быть отменено иначе, какъ подобною же сдѣлкою. Послѣ совершенія дозволительной записи, ни самъ владѣлецъ, допустившій выстроить на межѣ своего двора домъ съ окнами на оный, ни преемники его не въ правѣ уже заслонять окна сѣи новыми зданіемъ или брандмауеромъ. 3) Строющій домъ не на самой межѣ, а съ отступленіемъ отъ оной внутри своего двора, можетъ дѣлать окна на сосѣдніе дворы и не требуя согласія хозяевъ оныхъ. 4) Но сѣи хозяева-сосѣды, пользуясь равно правомъ собственности, могутъ безпрепятственно выводить на своей землѣ, на самой ли межѣ, двора или же внутри оного, брандмауеръ, домъ и другое всякаго рода строеніе, не взирая на то, что окна сосѣдняго дома, на чужой дворъ пущенныя, будутъ имѣть недостаточный свѣтъ отъ сей новой постройки. 5) Буде кто въ существующей уже стѣнѣ дома, на обочной съ сосѣдомъ межѣ, пробьетъ окна на чужой дворъ или на крышу самовольно, то оныя закрывать на его счетъ, и сверхъ того взыскивать съ него въ штрафъ за каждое такое окно по сту рублей въ пользу городскихъ доходовъ. 6) Что принадлежитъ до существующихъ уже строеній съ окнами на сосѣдніе дворы, то въ разрѣшеніе споровъ, могущихъ возникнуть между владѣльцами, поступать слѣдующимъ образомъ: а) сосѣдъ такого дома можетъ на своей межѣ возводить каменное только строеніе, а не деревянное и не брандмауеръ; и б) если владѣлецъ двора, на который пущены окна сосѣдняго дома, изъяснитъ опасеніе отъ огня, или другое какое либо неудобство, то по усмотрѣнію, въ Столицахъ Военнаго Генералъ-Губернатора, а въ прочихъ городахъ главнаго мѣстнаго Начальства, принимать къ отвращенію сего приличныя мѣры, на примѣръ: устроить просвѣты вышиною отъ пола три аршина, или ставить фигурныя рѣшета въ окнахъ или проводочныя сѣтки, либо желѣзные щиты и тому подобное. А на томъ мнѣніи написано: Его Императорское Величество воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, о правилахъ относительно оконъ, выходящихъ на чужіе сосѣдніе дворы, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. На подлинномъ написано: *Предсѣдатель Государственнаго Совѣта Новосильцовъ*. 29-го Декабря 1834. (Февраля 4-го дня 1835 года. По 1-му Департаменту.)

— Правительствующій Сенатъ, въ Общемъ Собраніи первыхъ трехъ Департаментовъ, слушали: *во-первыхъ*, предложенное Господиномъ Министромъ Юстиціи, Тайнымъ Совѣтникомъ и Кавалеромъ Дмитриемъ Васильевичемъ Дашковымъ, къ надлежащему исполненію, Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта, слѣдующаго содержанія: „Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ докладъ Общаго Собранія первыхъ трехъ Департаментовъ Правительствующаго Сената по вопросу: могутъ ли Дворянскія Собранія и въ какихъ именно случаяхъ перемѣнять сдѣланныя ими опредѣленія? и найдя заключеніе Правительствующаго Сената по настоящему предмету правильнымъ, *положилъ*: оное утвердить.“ На ономъ мнѣніи написано: „Его Императорское Величество воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта по вопросу: могутъ ли Дворянскія Собранія перемѣнять сдѣланныя ими опредѣленія? Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. *Предсѣдатель Государственнаго Совѣта Новосильцовъ* 7 Января 1835 года.“ И *во-вторыхъ* справку, по коей оказалось, что въ Об-

людзи, którzy się poświęcili naukom Prawa. Zmarły Professor, powróciwszy z za granicy, gdzie ukończył kurs swych nauk, pierwszy w Ruskim języku zaczął wyklądać to Prawo, udzielnym systematem, i dla tego wydał *Krótkie Przewodnictwo do wykładania Rzymskiego Prawa*, jedyną księgę, którą mamy o tym przedmiocie w Ruskim języku. — Uniwersytet Moskiewski postradał w osobie L. A. Cwietajewa, arcy-pożytecznego i gorliwego Członka, a uczniowie doświadczonego i oświeconego Nauczyciela. (P. P.)

— Rada Państwa, na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, o prawidłach względem okien, wychodzących na cudze sąsiedzkie dziedzince, przez *opinią zamierzyła* postanowić: 1) Budujący dom, na samej granicy swojego dziedzinka, nie powinien dawać okien na dziedzinec lub dach swojego sąsiada, bez zgody na to tego ostatniego, w przeciwnym razie okna zakładać. 2) Pomienione zgodzenie się powinno być oświadczone na piśmie, przyznane w Izbie Cywilney przed aktami wieczystemi, i jako ustąpienie praw własności, nie może być odmienionem inaczej, jak przez podobnyż tranzakt; po przyznaniu pozwalającego zapisu, ani sam właściciel, który dozwolił wybudować na granicy swojego dziedzinka dom z oknami, nań wychodzącymi, ani jego następcy, nie mają już prawa zasłaniać tych okien nową budowlą lub murem ogniowym. 3) Budujący dom, nie na samej granicy, lecz z odstąpieniem od niej wewnątrz swojego dziedzinka, może dawać okna na sąsiedzkie dziedzince, i niepotrzebować zgody ich właścicieli. 4) Lecz ci właściciele sąsiedzi, używając również prawa własności, mogą bez przeszkody budować na swej ziemi, czy to na samej granicy dziedzinka lub też wewnątrz jego, mur ogniowy, dom i inną wszelkiego rodzaju budowlę, nie uważając na to, że okna sąsiedniego domu, na cudzy dziedzinec wychodzące, będą miały niedostateczną światłość od tej nowej budowy. 5) Jeśli kto, w wybudowanej już ścianie domu, na wspólnej z sąsiadem granicy, wybije okna na cudzy dziedzinec lub na dach samowolnie, tedy je zamurować na jego rachunek, i oprócz tego uzyskiwać od niego sztrafu za każde takie okno po sto rubli na rzecz miyskich dochodów. 6) Co się ściaga do istnących już budowli z oknami na sąsiedzkie dziedzince, zatem na rozwiązanie sporów, mogących wyniknąć między właścicielami, postępować następującym sposobem: a) sąsiad takiego domu może na swojej granicy wznosić tylko muiowaną budowlę, nie zaś drewnianą, ani mur ogniowy; i b) jeśli właściciel dziedzinka, na który są wyprowadzone okna domu sąsiedniego, oświadczy obawę od ognia, lub inną jakąkolwiek niedogodność, zatem, podług uwagi, w Stolicach, Wojennego Jenerał-Gubernatora, a w innych miastach, Głównej miejscowej Zwierzchności, przedsiębrać do odwrócenia tego przyzwolite środki, na przykład: robić okienka dla światła, wysokością od stolowania na trzy arszyny, lub stawiać kształtne kratki w oknach, albo też dróciane siatki, lub żelazne tarcze i t. p. „A na tey opinii napisano: Jego Cesarska Mość nastala opinią na Powszechném Zebraniu Rady Państwa, o prawidłach względem okien, wychodzących na cudze sąsiedzkie dziedzince, *Naywyżey* potwierdzić raczył i rozkazał wypełnić. Na autentyku napisano: *Prezydent Rady Państwa Nowosilcow*. 29 Grudnia 1834 roku. (Lutego 4 dnia 1835 roku. Z 1go Departamentu.)

— Rządzący Senat na Powszechném Zebraniu pierwszych trzech Departamentów słuchali: *naprzód*, przełożoną przez P. Ministra Sprawiedliwości, Radcę Taynego i Kawalera Dymitra Wasilewicza Daszkowa, do należytego wypełnienia, *Naywyżey* potwierdzoną opinią Rady Państwa, następującego brzmienia: „Rada Państwa na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przełożenie Połączonego Zebrania pierwszych trzech Departamentów Rządzącego Senatu na zapytanie: azali mogą Dworzańskie Zebrania i w jakich mianowicie zdarzeniach odmieniać uczy-nione przez nich postanowienia? i znalazłszy Postanowienie Rządzącego Senatu w tym przedmiocie zgodnem z prawidłami *postanowiła*: one utwierdzić.“ Na tey opinii napisano: Jego Cesarska Mość nastala opinią na Powszechném Zebraniu Rady Państwa, względem zapytania: azali mogą Zgromadzenia Dworzańskie odmieniać uczy-nione przez nich Postanowienia? *Naywyżey* potwierdzić raczył i rozkazał wypełnić. *Prezydent Rady Państwa Nowosilcow*. Dnia 7 Stycznia 1835 roku. I *powtóre*: sprawkę, z której się okazało, że na Powszechném Zebraniu Rządzącego Senatu, nastalo w tym przedmiocie następujące postanowienie: w *Naywyżey* potwierdzonym

щемъ Собраніи Правительствующаго Сената состоялось по сему предмету слѣдующее заключеніе: Въ Высочайше утвержденномъ 6-го Декабря 1831 года Положеніи о дворянскихъ выборахъ не содержится разрѣшенія о томъ: слѣдуетъ ли дѣйствіе 130 статьи Учрежденія о Губерніяхъ, запрещающей Судебнымъ мѣстамъ перемѣнять сдѣланное однажды постановленіе, относить и къ обязанностямъ Дворянскихъ Собраній въ тѣхъ случаяхъ, когда Собранія сіи постановляютъ по дѣламъ своимъ окончательныя заключенія? Между тѣмъ, по поводу возбужденнаго по сему предмету Г. Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ вопроса, представляется необходимость въ точномъ опредѣленіи сего обстоятельства. Общее Собраніе первыхъ трехъ Департаментовъ Правительствующаго Сената, по соображеніи предмета сего съ положеніемъ о дворянскихъ выборахъ, находило, что, хотя Дворянское Собраніе, по свойству и цѣли его учрежденія, не можетъ быть во всемъ сравнено съ Присутственными мѣстами и соблюдать въ точности всѣ тѣ установленія и формы, кои предписаны симъ мѣстамъ на счетъ учиненія приговоровъ или опредѣленій; но что необходимо постановить и для онаго нѣкоторыя въ семъ отношеніи положительныя и ясныя правила, коими бы разрѣшился и представившійся нынѣ вопросъ. Въ слѣдствіе чего Общее Сената Собраніе, согласно мнѣнію Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ и заключенію 1-го Департамента Правительствующаго Сената, полагало: 1.) дозволить Дворянскимъ Собраніямъ подвергать новому разсмотрѣнію опредѣленія свои по предметамъ, изъясненнымъ въ §§ 7, 10, 11 и 12 Высочайше утвержденнаго Положенія о дворянскихъ выборахъ въ такомъ только случаѣ, если объ оныхъ не было еще доведено до Высочайшаго свѣденія и опредѣленія сіи не получили утвержденія. 2.) Постановленія о добровольныхъ складахъ, кои, на основаніи 2 пункта § 12, имѣютъ обязательную силу для принявшихъ предложеніе, могутъ быть перемѣняемы въ Собраніи тѣми жъ самыми дворянами, но не иначе, какъ по единогласному ихъ о сей перемѣнѣ положенію. 3.) Положенія о замѣчаніяхъ, пеняхъ и временномъ удаленіи отъ Собранія за неявку въ оное, въ § 69 Положенія о дворянскихъ выборахъ опредѣленны, могутъ подлежать измѣненію, только развѣ по разсмотрѣніи новыхъ, представленныхъ дворяниномъ, подвергшимся замѣчанію, пени или удаленію, объясненій, и когда объясненія сіи признаны будутъ дворянствомъ уважительными. 4.) Что касается до постановленій Дворянскихъ Собраній объ исключеніи сочленовъ своихъ, на основаніи 55 § Положенія о выборахъ, то для лучшаго охраненія справедливости и правъ обвиняемаго дворянина, который иногда можетъ находиться въ отсутствіи, постановить, чтобы дворянство сначала опредѣляло только объ удаленіи неопороченнаго Судомъ, а лишь обвиняемаго въ безчестномъ поступкѣ дворянина, отъ участія въ выборахъ и прочихъ дѣйствіяхъ Собраній Дворянскихъ, какъ Губернскихъ, такъ и Уѣздныхъ, предоставляя ему, чрезъ своего Уѣзднаго Предводителя, представить Собранію объясненія, кои онъ почтетъ нужными для оправданія себя предъ своими собратьями; потомъ уже, и не прежде, какъ въ слѣдующее за симъ Общее Губернское Собраніе, приступаетъ къ разсмотрѣнію: долженъ ли сей дворянинъ быть рѣшительно исключенъ, или же, на основаніи объясненій его и другихъ свѣдѣній, снова допущенъ къ участію въ выборахъ и другихъ дѣлахъ дворянства? 5.) Всѣ таковыя постановленія должны быть производимы въ залѣ Собранія, посредствомъ балотированія, единогласно или не менѣе какъ двумя третями голосовъ всѣхъ присутствующихъ дворянъ, въ числѣ по крайней мѣрѣ не меньше противъ того, коимъ принято первое постановленіе, и что бы оное также было подписано Губернскимъ и всѣми Уѣздными Предводителями въ залѣ Собранія, и 6.) постановленіе, такимъ образомъ принятое и подтвержденное двумя Собраніями Дворянства, не должно уже быть онымъ измѣняемо. Поелику же заключеніе сіе служитъ пополненіемъ къ Высочайше утвержденному Положенію о дворянскихъ выборахъ, то на приведеніе онаго въ исполненіе испросить Высочайшаго разрѣшенія всеподданнѣйшимъ Его Императорскому Величеству докладомъ, который и былъ поднесенъ 17 Сентября 1834 года. (Февраля 5-го дня 1835 года. По Общему Собранію 1-хъ 3-хъ Департаментовъ Правительствующаго Сената.) (С. В.)

Одесса, 22-го Января.

Къ тринадцати посольствамъ, аккредитованнымъ при Высокой Портѣ, прибавилось недавно Посольство Тосканское. Е. К. Высочество Великій Герцогъ Тосканскій прислалъ давно ожидаемыя вѣрительныя

Postanowieniu dnia 6 Grudnia 1831 roku, o wyborach Dworzanskich nie ma na to rozwiązania; czy należy moc 130 artykułu postanowienia o Guberniach, zabraniającego mieyscom Sądowym odmieniać raz uczynione Postanowienia, stosować i do obowiązków zgromadzeń Dworzanskich, w tych zdarzeniach, kiedy te zebrania stanowią w swych czynnościach ostateczne postanowienia? Tymczasem z powodu wznowionego w tym celu przez P. Ministra Spraw Wewnętrznych zapytania, zachodzi konieczność dokładnego rozstrzygnięcia tej okoliczności. Powszechnie Zebranie pierwszych trzech Departamentów Rządzącego Senatu, po porównaniu tego przedmiotu z Postanowieniem o wyborach Dworzanskich, znajdowało, iż chociaż Dworzanskie Zgromadzenie, podług własności i celu jego ustanowienia, zupełnie nie może być we wszystkim porównane z mieyscami Sądowymi, i zachowywać ściśle te wszystkie postanowienia i formy, które są przepisane tym mieyscom względnie wyroków lub postanowień; lecz że koniecznie potrzeba postanowić i dla niego niektóre w tym względzie pewne i jasne prawidła, przez któreby się rozwiązało i zdarzone teraz zapytanie. Na skutek tego, Powszechnie Zebranie Senatu, zgodnie z opinią P. Ministra Spraw Wewnętrznych i wnioskiem 1go Departamentu Rządzącego Senatu, podawało: 1) dozwolnić Zgromadzeniom Dworzanskim brać do nowego rozpatrzenia swoje postanowienia wrzeczach, objętych w §§ 7, 10, 11 i 12 NAWYŻEJ utwierdzonego Pastanowienia o wyborach Dworzanskich, w takim tylko zdarzeniu, jeśli o nich nie było jeszcze doprowadzono do NAWYŻEJ wiadomości i te Postanowienia nie otrzymały potwierdzenia. 2) Postanowienia o dobrowolnych składkach, które na podstawie 2go punktu § 12, mają moc obowiązującą dla tych, którzy przyjęli przełożenie, mogą być odmieniane na Zgromadzeniu przez tychże samych Dworzan, lecz nie inaczej, jak po ich jednogłośnem o tej przemianie postanowieniu. 3) Postanowienia o przestrogach, penach i czasowem oddaleniu ze Zgromadzenia za niestawienie się na nie, w § 69 Postanowienia o wyborach Dworzanskich przepisane, mogą podlegać odmianie, chyba tylko po rozpatrzeniu nowych, podanych przez Dworzaniina, który podlegał przestrodze, penie lub oddaleniu, objaśnień, i kiedy te objaśnienia będą przyznane przez Dworzanstwo zasługującami na uwagę. 4) Co do postanowień Zgromadzeń Dworzanskich o wyłączeniu swych spół-członków, na podstawie 55 § Postanowienia o wyborach, tedy dla lepszego zachowania sprawiedliwości i praw obwinionego Dworzaniina, który niekiedy może być nieobecnym, postanowić, ażeby Dworzanstwo początkowie stanowiło tylko o oddaleniu nieposzlakowanego przez Sąd, a tylko obwinionego o nieuczciwy postęp Dworzaniina, od uczestnictwa w wyborach i innych czynnościach Dworzanskich zgromadzeń, jak Gubernialnych, tak i Powiatowych, zostawując mu przez swego Powiatowego Marszałka, przedstawić Zgromadzeniu objaśnienia, które on uzna potrzebnymi, dla usprawiedliwienia siebie przed swą spółbractwą, potem już, nie pierwej jak na następującem po tém Powszechnem Gubernialnem Zgromadzeniu, przystępuje do rozpatrzenia: powinienli ten Dworzaniin być zupełnie wyłączonym, albo też, na podstawie jego objaśnień i innych wiadomości, znowu dopuszczony do uczestnictwa w wyborach i innych czynnościach Dworzanstwa? 5) Wszystkie te Postanowienia powinny być odbywane w sali Zgromadzenia przez balotowanie jednogłośnie lub niemniej jak przez dwie trzecie głosów wszystkich obecnych Dworzan, w liczbie przynajmniej nie mniejszej od tej, przez którą przyjęto pierwsze postanowienie, i żeby ono także było podpisane przez Gubernialnego i przez wszystkich Powiatowych Marszałków w sali Zgromadzenia. i 6) Postanowienie, takim sposobem przyjęte i potwierdzone przez dwa Zgromadzenia Dworzanstwa, nie powinno już być przez nie odmienione. Ponieważ zaś to Postanowienie służy dopełnieniem do Postanowienia NAWYŻEJ utwierdzonego o wyborach Dworzanskich, zatem na przeprowadzenie tego do wypełnienia, wyjednać NAWYŻEJ rozwiązanie przez nayuniższe Jego CESARSKIEJ MOŚCI przełożenie, które też zostało podane dnia 17 Września 1834 roku. (5 lutego 1835 roku. Z Połączonego Zebrania pierwszych trzech Departamentów Rządzącego Senatu.) (G. S.)

Одесса, дня 22 Стычня.

Do trzynastu Poselstw, upęnomocnionych przy Wysokiej Porcie, przybyło nie dawno Poselstwo Toskańskie. J. K. Wysokość Wielki Xiążę Toskański przysłał dawno oczekiwane wierzytelne listy Komando-

грамоты Командору Г-ну *Квалія*, наименованному Повѣреннымъ въ дѣлахъ при Оттоманскомъ Дворѣ. Назначеніе сіе объявлено на сихъ дняхъ Правительству и Дипломатическому Сословію. Велико-Герцогскій гербъ выставленъ надъ фасадомъ дома, занимаемаго новыми Повѣренными въ дѣлахъ, и въ то же время открыта тамъ Коммерческая Канцелярія подъ управленіемъ Доктора Правъ, Г. *Мартелли*.

— Омеръ-Паша, Губернаторъ Салоникскій, навлекъ на себя поступками своими неудовольствіе Султана и сосланъ въ Бруссю. (О. В.)

— Намъ сообщено слѣдующее любопытное извѣстіе: „Въ теченіе 1834 прошло чрезъ Константинополь 508 человекъ, отправившихся на поклоненіе изъ Россійской Имперіи. Въ числѣ ихъ 106 Христіанъ (52 мужчинъ и 54 женщинъ), шли въ Іерусалимъ и на Аѳонскую гору; 351 Еврей (154 мужчинъ и 197 женщинъ) въ Палестину, и 51 Магометанинъ (въ томъ числѣ одна женщина) въ Мекку.“ (С. II.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

А В С Т Р І Я.

Вѣна, 3-го Февраля.

Императоръ благосклонно принялъ просьбу *Дон-Мигуэля*, чтобы онъ приватно могъ жить въ Вѣнѣ. Сей Принцъ вскорѣ пріѣдетъ сюда, и займетъ прекрасный лѣтній дворецъ Князя *Шварценберга*, въ предмѣстіи Реннвега. (D. P.)

— Неизбѣжнымъ слѣдствіемъ Іюльской революціи, былъ для Германіи подрывъ, причиненный книжной торговлею. Чѣмъ больше увеличивался тогда приливъ политическихъ брошюръ, наполненныхъ пустыми умствованіями, тѣмъ болѣе были стѣсняемы истинно ученныя сочиненія, такъ, что нѣкоторыя извѣстныя книжныя лавки, и именно одна изъ лучшихъ здѣшнихъ, занимавшая до тѣхъ поръ одними геніальными твореніями, чрезъ то совершенно разорились, или потерпѣли значительный уронъ. Къ счастью нынѣ, снова показывается всеобщее желаніе къ пріобрѣтенію основательныхъ и ученыхъ познаній, чему и мудрое наше Правительство вслѣдствіе старается содѣйствовать. (Нат. Кор.)

— Въ Швабскомъ Меркуріи сообщаютъ слѣдующія извѣстія изъ Богеміи, отъ 4-го сего мѣсяца: „Карлъ X-й по прежнему живетъ уединенно и весьма рѣдко показывается въ публикѣ. Нынѣшнюю зимою въ Прагѣ было очень мало общественныхъ увеселеній. Только дано нѣсколько баловъ въ пользу бѣдныхъ и разныя благотворительныхъ заведеній.“ (Спб. В.)

18-го Февраля.

По извѣстіямъ изъ Колосвора, Трансильванскій Сеймъ не распущенъ, а только отложенъ до другаго времени. Противу Начальника тамошней оппозиціи Г-на *Весселени*, Правительство велѣло завести фискальный процессъ потому, что онъ вопреки узаконеній, заказалъ вылитогрфовать на свой счетъ всѣ совѣщанія Сейма. Наибольшая пеня, которой онъ за сіе подвергнутъ можетъ, будетъ состоять въ уплатѣ гривны, составляющей 200 Рейнскихъ гульденовъ. Сими образомъ Правительство намѣрено удалить его отъ участія въ Сеймѣ: ибо по закону каждый Дворянинъ, который признанъ по Суду виновнымъ, не можетъ допущенъ быть ни къ какимъ общественнымъ должностямъ.

— По письмамъ изъ Валлахіи, занимаются тамъ постройкою парохода для перевозки кораблей, приходящихъ и отходящихъ изъ главнаго пункта при устьѣ Дуная въ Черное море.

— Одинъ Вѣнскій обыватель изобрѣлъ бронзовую машину для дѣланія кирпича, при помощи коей, одинъ работникъ можетъ въ день выработать 12,000 штукъ кирпича. Говорятъ, что изобрѣтателю заказано доставить сіи машины въ Парижъ, Страсбургъ, Лондонъ и Петербургъ.

21-го Февраля.

Трансильванскій Сеймъ напоследокъ формально распущенъ. Его Императорское Высочество Эрцгерцогъ Фердинандъ наименованъ временно Гражданскимъ и Военнымъ Губернаторомъ сей области съ весьма обширною властію.

— Вчера Государственный Канцлеръ Князь *Меттернихъ* для Турецкаго Посла, отправляющагося въ Лондонъ, давалъ обѣдъ, а нынѣ онъ представленъ будетъ Императору.

— Послѣднія письма изъ Битоліи сообщаютъ о смерти извѣстнаго строгостію своею *Румели Валлесса Каванасоглу*. О происшествіяхъ въ Албаніи ничего не упоминаютъ.

— Въ Триестѣ получены изъ Александріи письма отъ 13-го Января. О хорошихъ отношеніяхъ Вице-Короля къ Портѣ, въ семь городъ не сомнѣваются. Слѣдующій Султану гарахъ исправно доста-

rowi P. *Kwalia*, мianowanemu Pełnomocnikiem przy Dworze Otomańskim. To naznaczenie objawione zostało w tych dniachъ Rządowi i Zgromadzeniu Dyplomatycznemu. Wielko-Xiążeу herbъ wystawiony nadъ fasadą domu, zajmowanego przez nowego Pełnomocnika, i w tymże czasie otworzona tamъ Kancellarya handlowa pod zarządemъ Doktora Prawa, P. *Martelli*.

— Omer-Basza Gubernator Saloniki, ściągnął na siebie przez swe postęпки nieukontentowanie Sułtana i został wysłany do Brussy. (G. O.)

— Udzielono namъ następującą ciekawą wiadomość: „W ciągu 1834 roku przeszło przezъ Konstantynopol 508 pobożnychъ pielgrzymów, którzy byli zъ Państwa Rosyjskiego. W liczbie tychъ 106 Chryścijan (52 męczyzn i 54 kobiet), idącychъ do Jerozolimy i na górę Athos; 351 Żydów (154 męczyzn i 197 kobiet) do Palestyny, oraz 51 Mahometanów (w tey liczbie jedna niewiasta) do Mekki.“ (G. S. P.)

WIAOMOŚCI ZAGRANICZNE.

A U S T R I A.

Wiedeń, dnia 3 Lutego.

Słychać, iż N. Cesarz Jmć zezwoliłъ na prośbę *Don Miguela*, aby mógł bawić prywatnie wъ tutejszey stolicy. Wspomniony Xiąże ma wkrótce przybyć i mieszkać wъ pięknymъ pałacu letnimъ Xięcia *Schwarzenberga* na przedmѣściu Rennweg. (Dz. P.)

— Nieuchronnymъ skutkiemъ lipcowey rewolucyi dla Niemiecъ była szkoda uczyniona dla handlu księgarskiego. Im więcej powiększałъ się przypływy politycznychъ pisemekъ, napełnionychъ czczeni rozumowaniami, tѣmъ więcej były ścieśniane prawdziwie naukowe dzieła, takъ że niektóre sławniejsze księgarnie, a mianowicie jedna zъ lepszychъ tutejszychъ, które się zajmowały dotądъ samemi genialnemi dziełami, przezъ to zupełnie się zruynowały, lub poniosły znaczną stratę. Szczęściemъ znowu się ukazuje powszechne dążenie do nabywania gruntownychъ naukowychъ znajomości. Do czego i mądry naszъ Rządъ stara się różnemi środkami dopomagać. (Kor. Hamb.)

— Szwaabski Merkury udziela następujące wiadomości zъ Czechъ podъ dniemъ 4 teraźniejszego miesiąca: „Karol Xty po dawniejszemu żyje samotnie i bardzo rzadko ukazuje się publiczności. Teraźniejszey zimy wъ Pradze bardzo mało było publicznychъ zabaw; daną tylko kilka balów, na rzeczъ ubogichъ i różnychъ dobroczynnychъ zakładów.“ (G. S. P.)

Dnia 18go.

Podługъ doniesień zъ Kolosworu, seymъ Siedmiogrodzki, nie jestъ rozwiązany, ale odroczony do dalszego czasu. Przeciwno naczelnikowi tamtejszey oppozycyi Panu *Vesselenyi*, kazałъ Rządъ wytoczyć processъ fiskalny, zъ powodu, iż tenże, wbrewъ urzędziomъ, kazałъ swymъ kosztemъ litografować narady seymu, aby publiczność zъ niemi oznajomić. Naywiększa kara, jaka spotkać go za to może, będzie zapłacenіе grzywny, wynoszącej 200 złt. reńskich. Tymъ sposobemъ chce go Rządъ usunąć odъ naradъ seymowychъ: jestъ bowiemъ prawoъ stanowiące, że każdyъ szlachcic, który razъ sądownie за winnego uznany zostalъ, nie może piastować żadnychъ godności publicznychъ.

— Podługъ listu zъ Wołoszczyzny, wъ Xięstwie tѣmъ zajmują się budową statku parowego, przeznaczonego do ciągnięcia okrętów, które wchodzą i wychodzą zъ głównego punktu przy uściu Dunaju do morza Czarnego. — Pewienъ mieszkaniecъ wъ Wiedniu, wynalazłъ machinę ze spiżu, do robienia cegieł i dachówekъ wszelkiego gatunku, za pomocą której, jedenъ robotnikъ, może zrobić dziennie 12,000 sztukъ cegły. Mówią, że wynalazca, otrzymałъ zъ Paryża, Strażburga, Londynu i Petersburga, obstalunki, dla dostarczania takowychъ machin.

Dnia 21.

Seymъ Siedmiogrodzki zostałъ nareszcie formalnie rozwiązany. J. Cesarska Wysokość Arcy-Xiąże *Ferdynand*, mianowany tymczasowie Cywilnymъ i Wojeńnymъ Gubernatoremъ tey prowincyi, zъ pełnomocnictwemъ bardzo obszernemъ.

— Dnia wczorayszego dawałъ Xiąże *Metternich*, Kanclerzъ Państwa, obiadъ dla Posła Turckiego, jadącego do Londynu, a dziś będzie tenże przedstawiony Cesarzowi Jegomości.

— Naynowsze listy zъ Bitoglii donoszą o zgonie znanego ze swojej srogości, *Rumely Wallessy Kawanosoglu*. O wypadkachъ wъ Албаніи, nie wspominkują.

— Wъ Tryeście, odebrano listy zъ Alexandryi, daty 13 Stycznia. Względemъ stosunkówъ Wice-Króla zъ Portą, miano wъ tѣmъ mieście zaspakajające przekonanie. Nie przestawano wysyłać do Stambułu, jakъ nayregularniey,

вляется въ Стамбуль. Предъ самымъ отходомъ корабля, на коемъ доставлены сѣи письма, отправленъ изъ Абукира новый денежный транспортъ, 2 миллиона Турецкихъ піастровъ (1 піастръ составляетъ 27 грошей). Извѣстія о торговлѣ хлопчатую бумагою, весьма благоприятны. Говорили съ нѣкоторою увѣренностію, что цѣна оной не возвысится, и что Паша продавать будетъ по 21 и 21½ талера за центнеръ. (G. C.)

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ И ИРЛАНДІЯ.
Лондонъ, 17-го Февраля.

Князь Павелъ Ливенъ остается въ Лондонѣ, подъ начальствомъ Графа Поццо-ди-Борго, первымъ Секретаремъ Россійскаго Посольства. (A.P.S.Z.)

— Въ одной изъ здѣшнихъ газетъ о распряхъ Англичанъ съ Китайцами въ Кантонѣ напечатано слѣдующее: „Извѣстіе о спорахъ, возникшихъ между Англійскимъ Коммиссаромъ въ Кантонѣ, Лордомъ *Непиромъ*, и тамошнимъ мѣстнымъ начальствомъ, не возбудило здѣсь того вниманія, какого оно заслуживаетъ. Вообще здѣшняя публика весьма равнодушна ко всему, что происходитъ на Востокѣ, и привыкла слышать о спорахъ между Остъ-Индскою Компаніею и начальствомъ Кантона, не опасаясь повышения цѣны, на чай. Но нынѣшнія обстоятельства совершенно отличны отъ прежнихъ. Компанія всегда имѣла въ запасѣ чаю на два года, такъ, что она никогда не была въ затрудненіи при распродажѣ съ Китаемъ; она могла обогатиться неслыханнымъ для Китайскаго Правительства послѣдствіемъ отъ приостановленія закупокъ чая, съ коего собирается ежегодно до 800,000 фунт. стерл. пошлины. Сверхъ того, Компанія имѣла множество средствъ ускорить устраненіе неудовольствій, ибо съ одной стороны, все купцы Китайской Компаніи Гонгъ зависли отъ нея, и не имѣли ни довольно капиталовъ, ни кредиту, чтобъ прервать съ нею на долгое время сношенія, а съ другой, она могла употребить и иные средства, да которыхъ не можетъ унизиться Лордъ-Коммиссаръ Королевскій. Возставшіе противъ уничтоженія монополіи Компаніи все это предвидѣли, и послѣдствія гораздо скорѣе оправдали ихъ мнѣнія, нежели какъ они сами того ожидали. Слѣдуетъ также замѣтить, что Министертво, избравъ *Непира*, человека вспыльчиваго и строптиваго, поступило неблагоприятно, ибо въ сношеніяхъ съ Китайцами нужно имѣть болѣе терпѣнія, твердости и благоразумія, нежели съ кѣмъ нибудь въ мірѣ. Лордъ *Непиръ* предписалъ Адмиралу, начальствующему Англійскою эскадрою въ Индѣйскомъ Морѣ, прислать въ Бокка Тигрисъ нѣсколько кораблей. Нѣтъ сомнѣнія что онъ безъ всякаго затрудненія можетъ разрушить укрѣпленія, защищающія устье рѣки, въ случаѣ нужды сжечь Кантонъ, прервать на время Китайское береговое судоходство, и даже опустошить весь берегъ до большаго канала. Китайцы не имѣютъ флота, который могъ бы устоять противъ одного военнаго корабля. Но послужить ли сѣе къ облегченію торговли чаемъ, уменьшатся ли чрезъ это предразсудки и справедливое подозрѣніе въ Китайцахъ? Не предоставить ли Китай, подобно Японіи, свою иностранную торговлю націи привилегированной, ограничивъ ее строгими правилами? Американцы готовы подвергнуться всемъ возможнымъ условіямъ, чтобы пріобрѣсти въ Китаѣ монополію, подобно тому, какъ это сдѣлали Голландцы въ Японіи. Но можетъ быть, Англія, прервавъ торговые связи, приступить къ завоеванію Китая. Объ этомъ часто проповѣдовали и здѣсь, и въ Кантонѣ. Европейцы въ Кантонѣ, ожесточенные поступками Китайцевъ, неоднократно угрожали въ объявленіяхъ, печатаемыхъ ими на Китайскомъ языкѣ въ своихъ типографіяхъ, и разсылаемыхъ по провинціямъ, испроверженіемъ Татарской Династіи, и даже Лордъ *Амгерстъ* предлагалъ, при помощи 20 тысячъ чело-вѣкъ, взять Пекинъ. Но это одніе несбыточные мечты и понудительныя средства къ облегченію торговли чаемъ. Вѣроятно, споры сѣи кончатся отозваніемъ Лорда *Непира* изъ Китая, и принятіемъ мѣръ къ миролюбивому окончанію сихъ споровъ; но главная причина неудовольствій, подчиненіе Англичанъ узаконеніямъ Китайскимъ, всегда останется въ своей силѣ. Китайскія узаконенія о семъ предметѣ совершенно сходны съ постановленіями другихъ Державъ. Китайское Правительство не защищаетъ Китайскихъ выходцевъ или купцовъ въ чужихъ земляхъ; но оно не дозволяетъ, чтобы въ Китайскихъ владѣніяхъ имѣли дѣйствіе узаконенія какой либо иностранной націи. Англійскому Коммиссару представлена, между прочимъ, и судебная власть, и онъ, по Морскому Уставу, имѣетъ право нарядить Судъ для сужденія Англичанъ, учинившихъ преступленіе въ Китаѣ. Если одинъ Англичанинъ впасть въ

вызначенныхъ оплатъ зъ надлежащаго Султанови харачу. Въслѣдствіе передѣломъ окрѣту, презъ кторый те листы одобрено, wyszedł z Abukir nowy transport pieniędzy, 2 miliony piastrów tureckich obejmujący (1 piast turecki, 27 groszy pols.). Względem handlu bawełną, są doniesienia, jak naysymyślnieysze. Sądono z niejakiem zapewnieniem, że cena bawełny nie podrożeje, i że Pasza, naywięcej po 21 do 21 i pół talara za centnar, sprzedawać ją będzie. (G. C.)

БРЯТАНІЯ ВІЕЛКА І ІРЛАНДІЯ.
Лондонъ, дня 17 Лутега.

Хіагъ Павелъ Ливенъ позостае въ Лондоніе, подъ звierzchnictwem Hrabiego Pozzo-di-Borgo, pierwszym Sekretarzem Poselstwa Rosyyskiego. (A.P.S.Z.)

Въ одной зъ тудейсзыхъ газетъ о спорехъ Англіковъ зъ Чінічзкзми въ Кантоніе, wydrukowano, co następuje: „Wiadomość o sporach, zaszyłych między Kommissarzem Angielskim w Kantonie, Lordem *Napir*, i tamieczną miejscową zwierzchnością, nie sprawiła tu takiego wrażenia, jak zasługuje. W ogólności, tuteysza publiczność bardzo jest obojętną na wszystko, co się dzieje na Wschodzie, i nawykła słuchać o sporach między Wschodnio-Indyjską Kompanią, a zwierzchnością Kanonu, nie lękając się powiększenia ceny za herbatę. Lecz terazniejszые okolicości zupełnie są różne od pierwszych. Kompania zawsze miała w zapasie herbaty na dwa lata, tak, że nigdy nie miała trudności w razie nieporozumień z Chinami; mogła ona czekać niepomyślnych dla Rządu Chińskiego skutków przez zatrzymanie zakupów herbaty, z której się wybiera do roku cła do 800,000 funt. szter. Oprócz tego, Kompania miała mnóstwo środków do przyspieszenia oddalenia nieukontentowanych: gdyż z jednej strony wszyscy kupcy Chińskiej Kompanii Hong zależeli od niej, i nie mieli ani dostatecznych kapitałów, ani kredytu, ażeby zerwać z nią na czas długi stosunki, a z drugiej, mogła ona używać i innych środków, do których nie może się zniżyć Lord Kommissarz Królewski. Ci, którzy powstawali przeciw zniesieniu monopolium Wschodnio-Indyjskiej Kompanii, wszystko to przewidzieli, i skutki daleko prędzej usprawiedliwiły ich zdanie, aniżeli sami się spodziewali. Należy także uważać, że Ministerjum, przez wybranie *Napira*, człowieka popędliwego i hardego, postąpiło nierozważnie: w stosunkach bowiem z Chińczykami, potrzeba mieć więcej cierpliwości, stałości i rozsądku, aniżeli z innym jakim narodem. Lord *Napir* zalecił Admirałowi, dowodzącemu eskadrą Angielską na morzu Indyjskim, przysłać do *Bocca Tigris* kilka okrętów. Rzecz niewątpliwa, że on bez żadnej trudności może zburzyć szanse, broniące uścia rzeki, w razie potrzeby spalić Kanon, przeciąć na czas Chińską przybrzeżną żeglugę, a nawet spustoszyć cały brzeg do wielkiego kanału. Chińczycy nie mają floty, któraby mogła dotrzymać przeciw jednemu wojennemu okrętowi. Lecz azali to posłuży do ułatwienia handlu herbatą, azali się zmniejszy przesady i sprawiedliwe podeyrzenia w Chińczykach? Azali nie zostawią Chin, podobnie Japonii, swego handlu cudzoziemskiego narodowi uprzywilejowanemu, ograniczywszy go ścisłymi prawidłami. Amerykanie gotowi są podlegać wszystkiemu, jakim tylko można, warunkom, ażeby nabyć w Chinach monopolium, podobnie, jak uczynili Holendrzy w Japonii. Lecz może bydz, że Anglia zerwawszy związki handlowe, przystąpi do podbicia Chin. O tѣмъ przepowiadali często i tu, i w Kantonie. Europejczycowie w Kantonie, rozjątrzeni postępками Chińczyków, grozili niejednokrotnie w oświadczeniach, drukowanych przez nich w chińskim języku, we własnych drukarniach, i rozsyłanych po prowincjach, zrzuceniem Tatarskiej dynastii, a nawet Lord *Amherst* podawał, przy pomocy 20 tysięcy ludzi wziąć Pekin. Lecz to są same czcze marzenia i przymuszające środki do ułatwienia handlu herbatą. Zapewne, sprzeczki te skończą się odwołaniem Lorda *Napira* z Chin, i obmyśleniem środków do przyjacielskiego ukończenia tych sporów; lecz główna przyczyna nieukontentowań, uległość Anglików prawom Chińskim, zawsze zostanie w swej mocy. Prawa Chińskie o tym przedmiocie zupełnie są podobne postanowieniom innych Mocarstw. Rząd Chiński nie broni Chińskich emigrantów lub kupców w cudzych krajach; lecz nie dozwala, ażeby w Chińskich granicach miały działanie prawa jakiegokolwiek cudzoziemskiego narodu. Angielskiemu Kommissarzowi dozwolona między innemi i władza sądowa: on też podług ustaw morskich, ma prawo, wyznaczyć sąd dla sądenia Anglików, którzyby w Chinach występki popełnili. Jeśli jeden Anglik popełnił występki przeciw drugiemu Anglikowi, tedy Chińczycy nie mieszają się do rozstrzygnięcia tej sprawy, lecz jeśli Anglik znieważał Chińczyka, tedy wynika spór, który pociąga za sobą wiele trudności: Anglicy bowiem nie zgadzają się, żeby ich ziomkowie sądeni byli prawem Chińskim przez Chińskie Sądy. Kompania i w

преступление против другого Англичанина, то Китайцы не вмешиваются в разбирательство сего дела; но если Англичанин оскорбил Китайца, то возникает спор, который влечет за собою множество затруднений; ибо Англичане не соглашаются, чтобы их соотечественники были судимы по Китайским законам и Китайскими Судьями. Компания и в семь случаев имела большое преимущество над Королевским Коммиссаром: она сопротивлялась сему, удаляла преступника, переносила некоторые оскорбления, прекращала торговлю, и проволакивала дело до того времени, когда оное забывалось; а Коммиссар не может действовать таким образом, и поставлен будет в необходимость прибегнуть к насильственным мерам, кои едва ли будут успешны. Нить сомнений, что нынешнее преобразование торговли Кантона усугубит бдительность Китайцев, которая послужит ко вреду торговли; равномерно излишняя вспыльчивость Наместника Кантона или Английского Коммиссара может быть причиною разрыва дружеских сношений между обоими нациями, к их обоюдному вреду.“ (Св. II.)

20-го Февраля.

В Бествуд-Лане под Ноттингам недавно в кочевье своем; после продолжительной болезни, умер так называемый Король Цыганский. Поелику разнесся слух, что тело его пред погребением в Босфорд положено будет на парадном одре: то тысячи любопытных прибыли со всех сторон к Цыганскому табору. Между тем похороны наступили не прежде вечера: ибо ожидали обратно цыганской депутации, отправленной в Ланкашир, которая привезла распоряжение о погребении усопшего на обыкновенном кладбище в Нортэмптоншир. В 11 часов вечера началось погребальное шествие; впереди коего была дочь покойника; но по некоторым обстоятельствам остановилось в Каствуд; а посему погребение совершенно уже по утру при многочисленном собрании народа. Покойник принял титул Короля по отцу своему, умершему за несколько лет в Линкольншир; осиротевшей дочери, прекрасной девушке, оставил в приданное значительное количество золота.

— Что в Аравии и донинд находится более, или менее независимых поколений Израильян, сие довольно известно. Капитан *Овен*, посещая ныне южные берега оной, видел Израильянина, огласившего себя Султаном стран Марбота и Джофара. Имя его есть *Могаммед Бен* (сын) *Акель*; разбогатев набрав он тысячу Нумидийцев и вооружил их, а потом помощию их покорил целое поморье от Фартак до Гаарев, в широту же до города Гадраманда. (G. C.)

— По письму из Стамбула сообщено, что *Омирз* Паша в Салоник лишен места и сослан в Брусу. Когда Паши, Мусселимы и Айяны съехались со всех сторон Государства на свадьбу Султанши *Салихи*: выставлена была на продажу молодая Черкешенка, чрезвычайной красоты. *Омирз* Паша купил ее за 50,000 пиастров и велел отвезти в свой гарем. Теперь когда его все обличали в злоупотреблениях: Султан написал на краю жалоб: „Не напрасно было подозрение мое, что человек, который так легко заплатить мог за наложницу 50,000 пиастров, должен грабить народ; а как теперь это доказано, я почитаю его недостойным управлять более моими подданными.“

— 30-го Апреля отправится отсюда снова корабль в 510 тонн в Австралию. Он особенно назначен для переезда туда женского пола от 15 до 30 лет безпорочного поведения.

— Об залы Парламента представляют внутри прекрасный вид. Все в них ново: столы, скамьи, подсвечники и другая утварь. Зала Нижнего Парламента пространнее, нежели Верхнего, которая, хотя несколько тесна, но богато и величаво убрана.

— Письмо из Дублина от 18-го сего месяца сообщает, что поведение Г-на *Эдуарда Сюдена* на знаменитом и трудном месте Лорда Наместника Ирландии, приобрело всеобщую похвалу. Виги, Торисы, Радикалы и Консерватисты отдають ему справедливость как просвещенному и безпристрастному Судье. (D. P.)

24-го Февраля.

Сегодня происходило Королевское заседание, которое было открыто Его Величеством Королем. (Речь Его Величества будет помещена в следующем номере.)

— Герцог *Веллингтон* и Сир *Роберт Пилл*, 23-го числа, давали у себя большие обеды, первый Перам, а последний Членам Нижнего Парламента. При обеде раздаваема была речь Ко-

тум также имела великую вышность над Коммиссаром: она сему сопротивляла, уклоняла преступца, зносила некоторые прикрасы, прерывала handel, и препятствовала до забывания; а Коммиссар не мог действовать таким способом, и будет должен кончить уступить до гwałтовных средств, которые заедва будут помыслимы. Без сомнения, что теперьшнее преобразование handelу Кантона, подвои чуждость Китайцев, которая выудит на шкóду handelу; равнóе збытечна погдливость Наместника Кантона или Ангильского Коммиссара, мóе быд причыну зервания прижачельских стóсункóв, мёжду обóдвóма народами, на их wzajemnú шкóду. (P. P.)

Дня 20.

В Bestwood-Lane под Nottingham, умарл недавно в своем кочовику, по дугией chorobie, умарл так званы крól Cyганów. Ponieważ rozeszła się pogłoska, że ciało jego, przed pochowaniem w Bosfordzie, będzie wystawione na paradyne fożu; tysiące więc ciekawych, przybyło ze wszystkich stron do Cygańskiego obozu. Tym czasem, pogrzeb odbył się dopiero wieczorem: oczekiwano bowiem napowrót deputacyi Cygańskiej, wystawionej do Lancashire, która przywiozła rozporządzenie, że ciało nieboszczyka, ma być pochowane na zwyczajnem pogrzebowisku w Northamptonshire. O itey wieczorem orszak pogrzebowy, na czele którego szła więźniczka, córka nieboszczyka, rozpoczął swe iście, ale dla zasłych okoliczności, musiał się zatrzymać w Castwood; przez co pogrzebienie zwłok, dopiero nazajutrz, wobec bardzo licznego zgromadzenia ludzi nastąpiło. Nieboszczyk wziął był tytuł króla po oycu swoim, zmarłym przed kilką laty w Lincolnshire; pozostawiał córce, ładney zresztą dziewczynie, zostawił w posagu znaczną ilość złota.

— Że w Arabii znajdują się dotąd pokolenia Izraelitów, mniej więcej niepodległych, jest rzeczą dowodnie wiadomą. Kapitan *Owen*, zwiedzając teraz tameczne południowe brzegi, widział Izraelitę, który się ogłosił Sułtanem krajów Marbot i Dżofar. Jego nazwisko jest *Mohammed Ben* (syn) *Akel*; będąc bogatym, zwerbował tysiąc Nubiyczków i uzbroił, a potem podbił z ich pomocą całe побереże, od Fartak aż do Gaaraw, w głąb zaś kraju aż do miasta Hadramand. (G. C.)

— List ze Stambułu donosi, że *Omer* Pasza w Saloniki złożony został z urzędu i wystany do Brussy. Kiedy Baszowie, Musseliny i Ayanowie zjechali się byli ze wszystkich części kraju, aby się znajdował na obiedzie weselnym Sułtanki *Salichy*, wystawiono na sprzedaż młodą Czerkaskę, nadzwyczajnej piękności. Kupił ją *Omer* Pasza za 50,000 pиастров i zawieźć kazał do swojego haremu. Teraz, kiedy go ze wszystkich stron o nadużycia na urzędzie oskarżono; napisał Sułtan na brzegu zaskarżenia: „Niepłonnem było moje podeyrzenie, że człowiek, który tak łatwo zapłacić mógł 50,000 pиастров za Odaliskę, musiał lud zdierać; a gdy teraz to jest dowiedzionem, uważam go za niegodnego, aby był dłużey Rządzą moich poddanych.“

— W dniu 30 Kwietnia odpłynie ztąd znowu okręt o 510 heczkach do Australii. Przeznaczony jest wyłączenie do przewiezienia tamże osób płci żeńskiej, nie liczących więcej lat, jak 15 do 30tu, i które są nieśkazitelných obyczajów.

— Obiedwie Izby Parlamentu wystawują teraz wewnątrz bardzo piękny widok. Wszystkie jest nowe, stoły, ławki, świeczniki i inne sprzęty. Izba Niższa ma większą obszerność, aniżeli Wyższa, która, chociaż nieco ciasna, lecz jest bardzo wspaniale i bogato przyozdobiona.

— List z Dublinu pod dnim 18 b. m. donosi, iż powszechnie chwalą postępowanie Pana *Edwarda Sюдена*, na znakomitym i trudnym urzędzie Lорда Kancelarza Irlandyi. Whigowie, Torysowie, Radykaliści i Konserwanci, wszyscy jednomyślnie oddają mu pochwałę, jako Sędziemu światłemu i bezstronnemu. (Dz. P.)

Дня 24.

Дзisia odbyło się posiedzenie Królewskie, które N. Pan osobiście zagał. (Mowę J. K. M. umieścimy w następującym numerze.)

— 23 Xiąę *Wellington* i Sir *Robert Peel*, dawali wielkie obiady, pierwszy dla Parów, a drugi dla Członków Izby Niższej. Po obiedzie rozdawano mowę Królewską. Oba zgromadzenia sami tylko Torys-

роля. Оба сін собранія состояли изъ однихъ то-рисовъ.

— Лордъ *Durham* не присутствовалъ въ сегодняшнемъ засѣданіи Парламента, по причинѣ нездоровья.

27-го Февраля.

Сегодняшній номеръ газеты *Globe* сообщаетъ: „Распри въ Французскомъ Министерствѣ, снова обратятъ любопытство тѣмъ, что Графъ *Себастьяни* получилъ повелѣніе, немедленно возвратиться въ Парижъ, куда онъ уже и отправился.“

— Лордъ Ирландскій Намѣстникъ сюда прибылъ.

— Въ Бристоль, составилось общество, изъ полтора миліона акцій, каждая акція въ 100 фун. стер., по предмету торговли прямо съ Китаемъ.

— Турецкій Посланникъ *Намикъ-Паши*, возвратился изъ поѣздки своей въ мануфактурные округа, и на другой день былъ у Герцога *Веллингтона*, въ Департаментѣ Иностранныхъ сношеній. (A.P.S.Z.)

ФРАНЦІЯ.

Парижъ, 10-го Февраля.

Алжирское Правительство послало новаго рода Миссіонеровъ къ Арабскимъ племенамъ; это Французскіе лѣкаря, отправленные къ Бедуинамъ для пользованія ихъ. Начало было не весьма успѣшно; но мало по малу пріобрѣли они ихъ довѣренность такъ, что наконецъ имѣли ежедневно отъ 150 до 160 больныхъ. Сказываютъ, что нѣсколько человекъ, изъ уроженцевъ сего края отправлены будутъ въ Парижъ, для пріобрѣтенія медицинскіхъ свѣдѣній. (Нат. Кор.)

19-го Февраля.

Извѣстіе о пожалованіи Барона *Ротшильда* Кавалеромъ Испанскаго ордена *Изабеллы Католической*, произвело здѣсь большое впечатлѣніе. Сей орденъ учрежденъ былъ только для тѣхъ, кои отличились ревностію въ изгнаніи Мавровъ и Жидовъ изъ Гренады; учредительница его поклялась, что она не прежде успокоится, пока не изгонитъ ихъ изъ владѣній своихъ.

— *Gazette de France* пишетъ, что Министры *Карла X*, заточенные въ *Гамъ*, переносятъ свое бѣдствіе съ величайшею твердостію. Ихъ караулятъ 600 человекъ, а каждую ночь разставлено 75 карауловъ около ихъ покоевъ. Князь *Полиньякъ*, считая съ презрѣніемъ его заключеніемъ, уже 16 лѣтъ подъ стражею. Г-нъ *Пейронне* два года уже не выходилъ изъ своей комнаты. (D. P.)

24-го Февраля.

Король вчера занимался съ Министрами Народнаго Просвѣщенія и иностранныхъ сношеній, а послѣ съ Королевой и съ своею сестрою отправились въ Версаль.

— Графъ *Редереръ* прислалъ письмо Редактору газеты *Temps* уведомляя, что онъ самъ сочинитель брошюрки: „Адресъ Конституціониста къ Конституціонистамъ“. вмѣстѣ съ тѣмъ говорить, что Графъ *Редереръ* оставилъ Парижъ.

25-го Февраля.

Вчера Гг. *Дюпенъ*, *Флери-де-Шабулонъ*, *Герве*, *Дюфоръ*, *Бартъ* и Графъ *Монталиве*, имѣли честь кушать съ Королевскою Фамиліею.

— Маршалъ *Сультъ* не давно началъ 70-й годъ отъ роду. Во время пребыванія въ своихъ имѣніяхъ здоровье его очевидно поправилось.

— Герцогъ *Орлеанскій* посѣтилъ вчера Маршала *Жерара* и пробылъ у него болѣе часа.

— Третьяго дня Герцогъ *Орлеанскій* съ Генералами *Бодраномъ* и *Марботомъ*, въ первый разъ осматривалъ Военное Дѣло, гдѣ принять былъ Директоромъ онаго Генераль-Лейтенантомъ *Пелетомъ* и многими Штабсъ-Офицерами.

26-го Февраля.

Третьяго дня вечеромъ Князь *Бассано*, Графъ *Моле*, Баронъ *Барантъ*, и Генераль *Флаго*, были приняты Королемъ. Вчера Его Вел. принималъ доклады Министровъ *Гюмана*, *Риньи*, *Персила* и Предсѣдателя Совѣта.

— Говорятъ, что вчера въ половинѣ одинадцатаго часа вечера, Г. *Тьерсъ*, приглашенъ былъ во дворецъ, куда онъ безъ малѣйшаго замедленія отправился и нѣсколько времени съ Королемъ имѣлъ совѣщаніе. Слышно, что Г. *Тьерсъ* рѣшился остаться въ Султовомъ Министерствѣ.

— Маршалъ *Жераръ* ѣздилъ вчера къ Президенту Палаты Депутатовъ; но какъ началось уже засѣданіе, то и не могъ говорить съ Президентомъ.

— Легитимисты опять на сихъ дняхъ даютъ балъ въ пользу бывшихъ пансіонеровъ Королевскаго Дома. Цѣна билета 30 фр.

27-го Февраля.

Король вчера продолжительное имѣлъ совѣщаніе съ Г. *Дюпеномъ*, а большую часть времени до обѣда провелъ съ Герцогомъ *Орлеанскимъ*.

wie składali.

— Lord *Durham* nie znajdował się na dzisiejszym posiedzeniu Parlamentu, dla niezdrówia.

Dnia 27.

Dzisiejszy numer gazety *Globe* pisze: „Okoliczność przesilenia w Ministerjum Francuzkiem, nowy wzbudzi tu interest przez to, że Hrabia *Sebastiani* otrzymał wezwanie, ażeby niezwłocznie do Paryża powracać, dokąd też już wyjechał.“

— Lord Namiestnik Irlandyi tu przybył.

— W Bristolu zawiązało się towarzystwo, złożone z półtora miliona akcyi, każda 100 funt. szter, w celu prowadzenia handlu prosto z Chinami.

— Poseł Turecki *Namik Pasza* powrócił z podróży do okręgów fabrycznych i nazajutrz był u Xiecia *Wellingtona*, w wydziale stosunkow zewnetrznych. (A.P.S.Z.)

FRANCYA.

Paryż, dnia 10 Lutego.

Rząd Algierski wysłał nowego rodzaju Misyonarzy do Arabskich pokoleń; są to Francuscy Lekarze, wysłani do Beduinów dla ich leczenia. — Początek był nie bardzo pomyślny; lecz powoli zjednali oni ich ufność tak, że nakoniec mieli codziennie od 150 do 160 chorych. Powiadają, że kilka ziomek tego kraju, będzie wysłanych do Paryża dla nabycia umiejętności Medycznych. (Korre. Hamb.)

Dnia 19.

Wiadość o mianowaniu Barona *Rotschilda* Kawalerem hiszpańskiego orderu *Izabelli Katolickiej*, sprawiła tu wielkie wrażenie. Order ten był ustanowiony dla tych, którzy przyłożyli się do wypędzenia Maurów i Żydów z Grenady; ustanowicielka jego przysięgła, iż nie pierwej spocznie, póki ich z państw swoich nie wypędzi.

— *Gazette de France* pisze, iż Ministrowie *Karola X* uwięzieni w *Ham*, niedołą swą znoszą z największą stałością. Strzeżeni są przez 600 ludzi, a co noc 75 sztyldwachów jest rozstawionych na około ich pokojów. Xiażę *Polignac*, licząc dawniejszy czas więzienia swego, spędza już 16ty rok w zamknięciu. Pan *Peyronnet* od dwóch lat nie wyszedł ze swego pokoju. (Dz. P.)

Dnia 24.

Król pracował wczora z Ministrami oświecenia, i stosunków zewnetrznych, a potem z Królową i siostrą swą udał się do Versaillu.

— Hrabia *Röderer* pisał do redaktora gazety *Temps*, z oświadczeniem, że on jest autorem pisemka: „Adress pewnego Konstytucjonisty do Konstytucjonistów.“ Razem mówią, że Hrabia *Röderer* z Paryża wyjechał.

Dnia 25.

Wczora PP. *Dupin*, *Fleury de Chaboulon*, *Hervé*, *Dufaure*, *Barthe* i Hrabia *Montalivet*, mieli zaszczyt z familią Królewską obiadować.

— Marszałek *Soult* zaczął niedawno rok 70ty. Przez pobyt na wsi w dobrach swych nabrał, on widoczney czerstwości zdrowia.

— Xiażę *Orléanski* był wczora u Marszałka *Gérarda* i bawił więcey godziny.

— Zawczora Xiażę *Orleaniski*, z Jenerałami *Baudrand* i *Marbaut*, pierwszy raz oglądał Depo wojenne gdzie przez jego Dyrektora Jenerała Porucznika *Pelet* i wielu sztabowych Oficerów był przyjęty.

Dnia 26.

Zawczora wieczorem byli przez Króla przyymowani, Xiażę *Bassano*, Hrabia *Molé*, Baron *Barante* i Jenerał *Flahaut*. Wczora J. K. Mość pracował z Ministrami *Humann*, *Rigny*, *Persil* i Prezydentem Rady.

— Mówią, że wczora wieczorem o pół do 11tey, P. *Thiers* do patacu był wezwany, dokąd też natychmiast się udał, i niejaki czas z Królem na konferencyi zostawał. Mówią, że P. *Thiers* zdeterminował się weyść do Ministerjum *Soulta*.

— Marszałek *Gérard* udał się wczora do Prezydenta Izby Deputowanych; aże się już posiedzenie Izby zaczęło, przeto Marszałek z Prezydentem widzieć się nie mógł.

— Legitymiści znowu temi dniami bal wydają na rzecz pensjonarów dawniejszey listy cywilney. Cena biletu 30 franków.

Dnia 27.

Król długi wczora miał konferencyą z P. *Dupin*, a Xiażę *Orléanski* większą część przedpołudnia bawił u Jego Królewskiej Mości.

(2)

— Сегоднешній Мониторъ извѣщаетъ, что по телеграфу изъ Тулузы, вчера 26-го въ 4-мъ часу получено уведомленіе, о выѣздѣ Маршала *Сульты*, который къ 3-му Марта долженъ прибыть въ Парижъ.

— Вчерашній вечеръ было у Г. *Дюпена*, самое блистательнѣйшее собраніе; на коемъ находились многіе Перы, Депутаты и Иностранные Послы. (A.P.S.Z.)

ГЕРМАНІЯ.

Веймаръ, 18-го Февраля.

Третьяго дня праздновали здѣсь, самымъ великолѣпнымъ образомъ день Тезоименитства Ея Императорскаго Высочества Великой Княгини **МАРИИ ПАВЛОВНЫ**. Блескъ сего торжества былъ еще увеличенъ нежданнѣйшимъ прибытіемъ Его Королевскаго Высочества Принца *Вильгельма* Прусскаго съ Супругою и Ихъ Высочества Принцевъ: *Александра* и *Эрнста* Виртембергскихъ. Вечеромъ весь Дворъ посѣтилъ Придворный Театръ, гдѣ была дана извѣстная опера Беллини: *Норма*. (Спб. В.)

ТУРЦІЯ.

Константинополь, 24-го Января.

Изъ Александріи получены слѣдующія извѣстія: „Въ то время, какъ по приказанію *Мехмеда-Али*, отплылъ пароходъ за *Ибрагимомъ* Пашею въ Сирію, онъ отправился сухимъ путемъ въ Египетъ и съ большою пышностію имѣлъ въѣздъ въ Каиръ. *Мехмедъ-Али* нѣсколько разъ уже возобновлялъ съ нимъ совѣщанія, относительно лучшаго обращенія съ Сиріянцами, дабы успокоить умы ожесточенные суровостію Египтянъ. *Ибрагимъ* немедленно долженъ былъ возвратиться въ Сирію. — *Мехмедъ-Али* продалъ въ Александріи купцамъ большое количество ячменя, который они отправляютъ на корабляхъ въ Левантъ, а особливо въ Стамбуль, въ надеждѣ, что сей родъ хлѣба продадутъ они въ семь году столь же выгодно, какъ и въ прошломъ, а особливо въ портахъ Черноморскихъ, гдѣ въ семь году худой былъ урожай. Вырученныя отъ продажи деньги отданы будутъ агентамъ Вице-Короля въ Стамбуль въ уплату долга, причитающагося отъ него Султану.

Бѣлградъ, 8-го Февраля.

Послѣднія событія въ Сербіи не имѣли той важности, какую приписывали имъ газеты. Главною причиною несогласій Князя *Милоша* съ Приматами, было намѣреніе его, удовлетворить напоминаніямъ Султана и желаніямъ могущественнаго Покровителя Сербіи, Его Величества Всероссийскаго Императора, то есть, прѣхать въ Цареградъ для изъясненія лично Султану приверженности и вкупѣ признательности отъ всего Сербскаго народа задарованнаго оному свободы. Давно уже извѣстно было о семъ намѣреніи Князя, коему сильно противились нѣкоторые изъ Приматовъ; но Князь, не смотря на все сие, готовился въ путь. Въ семь положеніи дѣль Приматы обратились къ народу, разсѣвая между нимъ притворныя опасенія о особѣ Князя и всего государства. Средства принятія со стороны Приматовъ, къ недопущенію къ выѣзду Князя, заставили его созвать въ Кругасвацъ въ общее засѣданіе Представителей, которое весьма спокойно происходило. (G. C.)

НОВѢЙШІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вѣна 2-го Марта. Императоръ Францъ I-й, скончался, въ ночи съ Воскресенія на Понѣдельникъ, 2 числа сего Марта мѣсяца, въ 3 четверти 1-го часа. Того жъ числа, Императоръ *Фердинандъ* I-й, вступилъ на престолъ, и собственноручными рескриптами, данными на имя: Князя *Коллоредо*, Князя *Меттерниха*, Графа *Колловрата* и Графа *Гардегга*, подтвердилъ всѣхъ чиновниковъ придворныхъ, государственныхъ, гражданскихъ и военныхъ и пр. Покойный Императоръ жилъ 67 лѣтъ и 17 дней, царствовалъ 43 года и день 1.

Парижъ, 28-го Февраля. Получено телеграфическое извѣстіе, что Графъ *Себастьяни* прибылъ въ Кале. — Маршалъ *Сультъ* будто бы уже находится близъ Парижа, дабы безпрепятственно имѣть сношенія по составленію будущаго министерства.

1-го Марта. Герцогъ *Броли* выѣхалъ въ деревни свои, состоящія въ Департаментѣ *Делеръ*, гдѣ оставаться будетъ до прибытія Маршала *Сульты*. — Замѣчено, что, Г. *Тьерсъ*, нѣсколько дней уже вовсе не совѣщается съ другими доктринерскими Членами Кабинета. — Супруга Маршала *Сульты* прибыла въ Парижъ. — Сказываютъ, что Марграфъ *Далматскій*, сынъ Маршала *Сульты*, Офицеръ Генеральнаго Штаба, посредствомъ коего производится была переписка между Дворомъ и Маршаломъ, подалъ въ отставку.

Стокгольмъ, 28-го Февраля. Король вновь заболѣлъ. Рецидивъ сей возбуждаетъ опасенія. (G. C.)

ВѢДЕНА. Типографъ А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Марта 5 дня 1835 г. — Цензоръ Стат. Совѣт. и Кав. *Левъ Боровскій*.

— Monitor dzisiejszy donosi, że przez telegraf z Tuluzy, wczora dnia 26go o godzinie 4tey datowany, uwiadomiono, o wyjeździe dzisiaj Marszałka *Soulta*, który ma na 3ci Marca w Paryżu stanąć.

— Wczorayszy wieczór u P. *Dupin* był bardzo świetny. Znajdowało się na nim wielu Parów, Deputowanych i Posłów zagranicznych. (A. P. S. Z.)

НИЕМЦЫ.

Weymar, 18 Lutego.

Zawczora był tu obchodzony, w sposób najświetniejszy, dzień Wysokich Imienin JEY CESARSKIEY WYSOKOŚCI WIELKIEY XIEŻNY MARYI PAWŁOWNY. Blask tey uroczystości był jeszcze powiększony niespodzianém przybyciem J. K. Wysokości Xiążęcia *Wilhelma* Pruskiego z Małżonką i Ich Wysokości Xiążąt *Alexandra* i *Ernesta* Wirtemberskich. Wieczorem cały Dwór był na teatrze dworu, gdzie była dana znajoma opera Belliniego: *Norma*. (G. S. P.)

ТУРЦЫЯ.

Konstantynopol, dnia 24 Stycznia.

Z Alexandryi miano tu następujące wiadomości: „Wtenczas, kiedy na rozkaz *Mehmeda-Alego*, wypłynął statek parowy po *Ibrahima* Paszę do Syrii, tenże udał się lądem do Egiptu, i z wielką okazałością wjeżdżał do Kairu. *Mehmed-Ali*, miał z nim już kilka konferencyi, tyczących się zapewne, łagodnego z Syryczykami postępowania, ażeby tym sposobem uspokoić umysły, surowością Egipcyan rozdrażnione. *Ibrahim* miał niezwłocznie powrócić do Syrii. — *Mehmed-Ali*, sprzedał kupcom w Alexandryi, wielką ilość jęczmienia, którzy wysyłają takowy na okrętach do Lewantu, a szczególniej do Sztambułu, w nadziei, że ten gatunek zboża przedadzą i w tym roku tak dobrze, jak w zeszłym, a to szczególniej do portów morza Czarnego, gdzie tegoroczne żniwa nie dopisały. Pieniądze, zebrane ze sprzedaży, mają być złożone agentom Wice-Króla w Sztambule, na rachunek należności, przypadających od niego Sułtanowi.

Belgrad, dnia 8 Lutego.

Ostatnie wypadki w Syrii, nie były tey wagi, jaką im pisma publiczne przypisywały. Główną przyczyną nieporozumień Xiącia *Mitosa* z Prymatami, była chęć jego o zadość uczynienie kilkakrotnym zaproszeniom Sułtana i życzeniom Potężnego Opiekuna Serwii, NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA JEGOMOŚCI WSZECH ROSSYI; to jest, odbycia podróży do Carogrodu, w celu wynurzenia Sułtanowi osobiście, przywiązania, oraz własney i całego ludu Serbskiego wdzięczności, za udzielone przez niego swobody. Już oddawna wiadzano o tych zamiarach Xiącia, przeciwko którym oświadczały się głośno niektórzy z Prymatów; ale Xiąże, nie zważając na to, sposobił się do podróży. W takiem położeniu rzeczy, Prymaci odezwali się do ludu, rozsiewając udaną troskliwość o osobę samego Xiącia i względem kraju całego. Środki, przedsiębrane ze strony Prymatów, aby nie dopuszczać wyjazdu Xiącia, skłoniły tegoż do zwolnienia Reprezentantów na walne posiedzenie w Krugajewac, które się zresztą jak nayspokojniey odbyło. (G. C.)

WIADOMOŚCI NAYNOWSZE.

Wiedeń d. 2 Marca. Cesarz, Franciszek Iszy, zmarł, w nocy z niedzieli na poniedziałek, d. 2 Marca, o 3 ch kwadransach na 1-szą. Tegoż dnia Cesarz *Ferdynand Iszy*, objął rządy Państwa, i przez własnoręczne reskrypta: do Xiącia *Colloredo*, do Xiącia *Metternicha*, do Hrabiego *Kollowrat* i do Hrabiego *Hardegg*, potwierdził wszystkich urzędników Dworu, stanu, kraju i woyska, i t. d. Zmarły Cesarz, miał lat 67 idni 17, panował lat 43 i dzień 1.

Paryż d. 28 Lutego. Odebrano telegraficzną wiadomość, o wylądowaniu Hrabiego *Sebastiani* w Calais. — Marszałek *Soult* ma się już znajdować w bliskości Paryża, aby mógł bez przeszkody porozumiewać się względem przyszłego składu Ministerium.

D. 1 Marca. Xiąże *Broglie* wyjechał do dóbr swoich w departamencie *del'Eure*, gdzie zabawi do przybycia Marszałka *Soulta*. — Uważają, że P. *Thiers* od kilku dni nie miéwa konferencyi z innemi członkami doktrynerskiego gabinetu. — Marszałkowa *Soult* przybyła do Paryża. — Mówią, że Margrabia *Dalmacyi*, syn Marszałka *Soulta*, Oficer Jeneralnego Sztabu, za pośrednictwem którego odbywała się korespondencya między Dworem a Marszałkiem, podał się do dymissyi.

Sztokholm d. 24 Lutego. Król zapadł znowu. Rezydowa ta wzbudza obawę. (G. C.)